

عنوان مقاله:

بررسی رهبری تحول گرا در ارتباط با خودکارآمدی و توانمندسازی ساختاری کارکنان در اداره آموزش و پرورش استان هرات

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس علمی دستاوردهای نوین در مطالعات علوم مدیریت، حسابداری و اقتصاد ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فیروز احمد صدیقی - دانشجوی کارشناس ارشد مدیریت دولتی گرایش تحول، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، ایران

نوید حبیبی - استادیار گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رهبری تحول گرا در ارتباط با خودکارآمدی و توانمندسازی ساختاری کارکنان در اداره آموزش و پرورش استان هرات بود. جامعه پژوهش کلیه کارمندان اداره آموزش و پرورش هرات بود که از این تعداد، ۱۰۰ نفر به صورت در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. روش پژوهش توصیفی بود و ابزارهای پژوهش عبارت بودند از: پرسشنامه رهبری تحول آفرین باس و اولیو MLQ، پرسشنامه خودکارآمدی GSES، و پرسشنامه توانمندسازی ساختاری اسپرینتر نتایج مطالعه نشان داد که در ارتباط بین مولفه های رهبری تحول گرا با خودکارآمدی، مولفه های ترغیب ذهنی و ملاحظات فردی و همچنین نمره کل رهبری تحول گرا، با سطح معناداری کمتر از 0/05 دارای همبستگی معنادار با خودکارآمدی هستند و مولفه های انگیزش الهام بخش و نفوذ آرمانی، ارتباط معناداری با خودکارآمدی ندارند. نتایج همچنین نشان داد که در ارتباط مولفه های متغیر رهبری تحول گرا با مولفه های متغیر توانمندسازی ساختاری کارکنان، اغلب مولفه های متغیر توانمندسازی ساختاری با مولفه های متغیر رهبری تحول گرا، ارتباط معنادار و مثبتی دارد و تنها رابطه مولفه معنی داری با انگیزش الهام بخش با سطح معناداری بالاتر از 0/05 معنادار نمی باشد. نتیجه گیری: در کل می توان نتیجه گرفت که رهبری تحول گرا با خودکارآمدی و توانمندسازی ساختاری کارکنان اداره آموزش و پرورش هرات ارتباط معنادار دارد.

کلمات کلیدی:

رهبری تحول گرا، خودکارآمدی، توانمندسازی ساختاری، آموزش و پرورش، هرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144725>

